

Bruksela, 22 lutego 2019 r.
(OR. en)

6795/19

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2019/0055 (NLE)

COASI 34	ECOFIN 237
ASIE 12	COMPET 204
CFSP/PESC 154	RECH 142
COHOM 30	ENER 126
CONOP 15	TRANS 136
COTER 26	TELECOM 87
JAI 216	ENV 210
WTO 60	EDUC 119
FISC 119	EMPL 120

WNIOSEK

Od: Sekretarz Generalny Komisji Europejskiej,
podpisał dyrektor Jordi AYET PUIGARNAU

Data otrzymania: 22 lutego 2019 r.

Do: Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Sekretarz Generalny Rady Unii
Europejskiej

Nr dok. Kom.: COM(2019) 105 final

Dotyczy: Wniosek dotyczący DECYZJI RADY w sprawie stanowiska, jakie należy
zająć w imieniu Unii Europejskiej w ramach Wspólnego Komitetu
ustanowionego na mocy Umowy o partnerstwie strategicznym między Unią
Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Japonią,
z drugiej strony, w odniesieniu do przyjęcia jego regulaminu wewnętrznego

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2019) 105 final.

Załącznik: COM(2019) 105 final

Bruksela, dnia 22.2.2019 r.
COM(2019) 105 final

2019/0055 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii Europejskiej w ramach Wspólnego Komitetu ustanowionego na mocy Umowy o partnerstwie strategicznym między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Japonią, z drugiej strony, w odniesieniu do przyjęcia jego regulaminu wewnętrznego

UZASADNIENIE

1. PRZEDMIOT WNIOSKU

Wniosek dotyczy decyzji ustanawiającej stanowisko, które należy zająć w imieniu Unii w ramach Wspólnego Komitetu ustanowionego na mocy Umowy o partnerstwie strategicznym między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Japonią, z drugiej strony, w związku z przewidywanym przyjęciem decyzji w sprawie regulaminu wewnętrznego Wspólnego Komitetu.

2. KONTEKST WNIOSKU

2.1. Umowa o partnerstwie strategicznym UE-Japonia

Umowa o partnerstwie strategicznym między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Japonią, z drugiej strony, (zwana dalej „Umową”) ma na celu wzmocnienie partnerstwa między UE i jej państwami członkowskimi a Japonią oraz pogłębienie i zacieśnienie współpracy dwustronnej w kwestiach będących przedmiotem wspólnego zainteresowania, odzwierciedlających wspólne wartości i zasady. Nastąpi to za pomocą środków takich jak pogłębienie dialogu na wysokim szczeblu. Umowa stworzy spójne, prawnie wiążące ramy stosunków UE z Japonią. Umowa została podpisana w Tokio w dniu 17 lipca 2018 r. i jest tymczasowo stosowana od dnia 1 lutego 2019 r.

2.2. Wspólny Komitet

Wspólny Komitet ustanowiono na mocy art. 42 Umowy. Jego głównym zadaniem jest koordynowanie ogólnego partnerstwa, które opiera się na Umowie, oraz zapewnienie właściwego funkcjonowania i skutecznego wykonania Umowy. Do pozostałych funkcji Wspólnego Komitetu należy: stanowienie forum do wyjaśniania wszelkich odpowiednich zmian w obszarach polityki, programach lub kompetencjach odnoszących się do Umowy; wyznaczanie dodatkowych obszarów współpracy, których nie wymieniono w Umowie, pod warunkiem że są one zgodne z celami Umowy; oraz dążenie do rozstrzygnięcia sporów, które mogą wynikać z interpretacji Umowy, jej stosowania lub wykonania.

Wspólny Komitet ma wydawać zalecenia i przyjmować decyzje, w stosownych przypadkach, oraz ułatwiać szczególne aspekty współpracy na podstawie Umowy. Wspólny Komitet działa na zasadzie konsensusu i spotyka się raz do roku na przemian w Tokio i Brukseli. Wspólny Komitet ma przyjąć swój regulamin wewnętrzny.

2.3. Planowany akt Wspólnego Komitetu

Celem planowanego aktu jest przyjęcie, zgodnie z art. 42 ust. 5 Umowy, regulaminu regulującego funkcjonowanie Wspólnego Komitetu, aby umożliwić wykonanie Umowy.

3. STANOWISKO, JAKIE NALEŻY ZAJĄĆ W IMIENIU UNII

Stanowisko, jakie należy zająć w imieniu Unii, powinno mieć na celu przyjęcie regulaminu wewnętrznego Wspólnego Komitetu. Stanowisko to powinno opierać się na projektach decyzji Wspólnego Komitetu.

4. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

4.1. Proceduralna podstawa prawna

4.1.1. Zasady

W art. 218 ust. 9 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) przewidziano przyjmowanie decyzji ustalających „stanowiska, które mają być zajęte w imieniu Unii w ramach organu utworzonego przez umowę, gdy organ ten ma przyjąć akty mające skutki prawne, z wyjątkiem aktów uzupełniających lub zmieniających ramy instytucjonalne umowy”.

Pojęcie „akty mające skutki prawne” obejmuje akty, które mają skutki prawne na mocy przepisów prawa międzynarodowego dotyczących danego organu. Obejmuje ono ponadto instrumenty, które nie są wiążące na mocy prawa międzynarodowego, ale mogą „w sposób decydujący wywrzeć wpływ na treść przepisów przyjętych przez prawodawcę Unii”¹.

4.1.2. Zastosowanie w niniejszym przypadku

Wspólny Komitet to organ ustanowiony na mocy Umowy o partnerstwie strategicznym między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Japonią, z drugiej strony.

Akt, który Wspólny Komitet ma przyjąć, stanowi akt mający skutki prawne. Wynika to z faktu, że zgodnie z art. 42 ust. 2 lit. g) Umowy Wspólny Komitet przyjmuje decyzje, które są wiążące dla Stron Umowy.

Planowany akt nie uzupełnia ani nie zmienia ram instytucjonalnych Umowy.

W związku z tym proceduralną podstawą prawną proponowanej decyzji jest art. 218 ust. 9 TFUE.

4.2. Materialna podstawa prawna

4.2.1. Zasady

Materialna podstawa prawna decyzji na podstawie art. 218 ust. 9 TFUE zależy przede wszystkim od celu i treści planowanego aktu, w którego kwestii ma być zajęte stanowisko w imieniu Unii. Jeżeli planowany akt ma dwojaki cel lub dwa elementy składowe, a jeden z tych celów lub elementów da się określić jako główny, zaś drugi ma jedynie pomocniczy charakter, decyzja przyjęta na mocy art. 218 ust. 9 TFUE musi mieć jedną materialną podstawę prawną, tj. podstawę, której wymaga główny lub dominujący cel lub element składowy.

4.2.2. Zastosowanie w niniejszym przypadku

Regulamin wewnętrzny dotyczy ogólnego funkcjonowania organu utworzonego na podstawie Umowy. W związku z tym obszar, w zakres którego wchodzi planowana decyzja, należy ustalić w świetle Umowy jako całości².

Biorąc pod uwagę liczbę i charakter postanowień w Umowie dotyczących WPZiB główny cel i treść planowanego aktu odnoszą się do współpracy gospodarczej, finansowej i technicznej z państwami trzecimi. Jest tak pomimo faktu, że podpisanie Umowy opierało się na art. 37 TUE i art. 212 ust. 1 TFUE. Ocena uległa zmianie w świetle kolejnego orzeczenia Trybunału w sprawie C-244/17 Komisja przeciwko Radzie (Kazachstan). Materialną podstawą prawną proponowanej decyzji jest zatem art. 212 ust. 1 TFUE.

¹ Wyrok w sprawie C-399/12, Niemcy przeciwko Radzie (OIV), ECLI:EU:C:2014:2258, pkt 61–64.

² Wyrok w sprawie C-244/17, Komisja przeciwko Radzie (Kazachstan), ECLI:EU:C:2018:662, pkt 40.

4.3. Podsumowanie

Podstawą prawną proponowanej decyzji powinien być zatem art. 212 ust. 1 TFUE w związku z art. 218 ust. 9 TFUE.

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii Europejskiej w ramach Wspólnego Komitetu ustanowionego na mocy Umowy o partnerstwie strategicznym między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Japonią, z drugiej strony, w odniesieniu do przyjęcia jego regulaminu wewnętrznego

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 212 ust. 1 w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Umowa o partnerstwie strategicznym między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Japonią, z drugiej strony³, (zwana dalej „Umową”) została podpisana w Tokio w dniu 17 lipca 2018 r. i jest tymczasowo stosowana od dnia 1 lutego 2019 r.
- (2) W art. 42 ust. 1 Umowy ustanawia się Wspólny Komitet (zwany dalej „Wspólnym Komitetem”) w celu koordynacji ogólnego partnerstwa utworzonego na podstawie Umowy.
- (3) Art. 42 ust. 5 Umowy stanowi, że Wspólny Komitet ma przyjąć swój regulamin wewnętrzny.
- (4) Regulamin wewnętrzny Wspólnego Komitetu powinien zostać przyjęty w możliwie najkrótszym terminie, aby zapewnić skuteczne wykonanie Umowy.
- (5) Należy ustalić stanowisko, jakie powinno zostać zajęte w imieniu Unii w ramach Wspólnego Komitetu, ponieważ regulamin wewnętrzny określi zasady funkcjonowania Wspólnego Komitetu, który jest odpowiedzialny za zarządzanie Umową i zapewnienie jej prawidłowego wykonania,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie należy zająć w imieniu Unii podczas pierwszego posiedzenia Wspólnego Komitetu ustanowionego zgodnie z art. 42 Umowy o partnerstwie strategicznym między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Japonią, z drugiej strony, w odniesieniu do przyjęcia regulaminu Wspólnego Komitetu polega na poparciu przyjęcia przez Wspólny komitet jego regulaminu wewnętrznego określonego w projekcie decyzji Wspólnego Komitetu załączonego do niniejszej decyzji.

³ Dz.U. L 216 z 24.8.2018, s. 4.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Komisji.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady,
Przewodniczący*